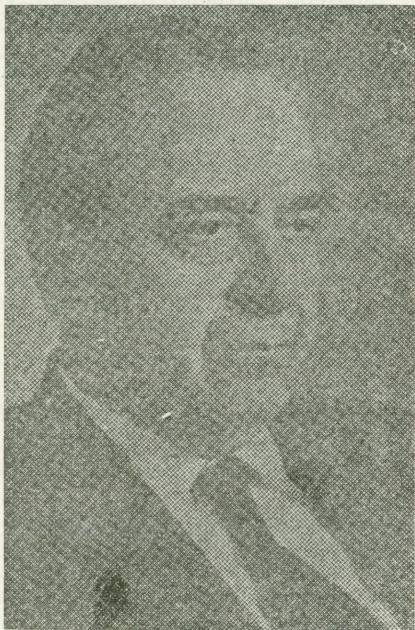

Mladen Pozajić

Dana 28. III. o. g. preminuo je istaknuti hrvatski skladatelj prof. Mladen Pozajić. Rođen je u Županji 6. III. 1905. Jedan je od učenika B. Berse, kod kojeg je studirao kompoziciju, dirigiranje kod F. Lhotke, a klavir u klasi S. Stančića. Usvršavanje kompozicije nastavio je u Parizu kod V. d'Indya i J. Marxa u Beču.

Mladen Pozajić (1905 — 1979)

Glavno područje Pozajićevog rada bit će dirigentska djelatnost. Svoju karijeru dirigenta započeo je u Zagrebu od 1925. do 1945. vodeći zborove: Slogu, Jablan, Radića, Zoru, Lisinski, kao i Oratorijski zbor sv. Marka. 1931. Pozajić osniva komorno-vokalno društvo pod naslovom »Zagrebački madrigalisti«, koji su bili aktivni sve do 1941. i održali više od 100 koncerata pretežno s djelima domaćih skladatelja. Da bi i dalje nastavio komorno muziciranje, Pozajić osniva 1941. Komorni zbor Radio-Zagreba, čiji je dirigent sve do 1945 god. Svojim radom i bogatim iskustvom on spada u prve redove poznavalaca zbornog sloga, gdje

su pod Pozajićevim vodstvom nestajali problemi dinamike i dikcije.

Mladen Pozajić isticao se i kao simfonijski i operni dirigent u zemlji i inozemstvu.

Nadalje veliko područje njegovog djelovanja bio je i pedagoški rad. On obuhvaća dva razdoblja: od 1930. do 1945, u Zagrebu i od 1956. do 1972. u Sarajevu. Da bi olakšao studij svojim studentima, napisao je: *Nekoliko riječi o dirigiranju, Uvod u nauku o harmoniji, Savjeti mladom zborovodi* i dr.

Njegov skladateljski opus nije tako velik, ali je vrijedan. Pozajić je u naponu svog stvaralaštva u razdoblju od 1925. pa do poratnih godina. Od orkestralnih djela treba spomenuti njegov simfonijski ples *Djeveruša* i mali koncert na tuđe teme za flautu i gudači orkestar. Na području komorne glazbe treba spomenuti *Studiju o jednom motivu* za gudači kvartet, *Duet za dvije violine, Tri stavka za 2 oboe, engleski rog i fagot, Mala suita za 4 roga, Bourrée za flautu i klavir, Agogičke studije za 4 trublje*, djelo posljednjeg razdoblja Pozajićeva stvaralaštva na tom području. Klavirska djela zauzimaju najmanje prostora u umjetnikovu životu. 1925. nastala je sonatina, zatim 4 preludija, fuga, 2 studije, 7 slobodnih obradbi narodnih pjesama.

Vokalna djela predstavljaju najbogatije područje njegova stvaralaštva. Među prve spada *Prosidba* za 16-gl. dvostruki mješoviti zbor, zatim *Dunje ranke, Snijeg pada, Kajkavske narodne popevke, Bosanske narodne pjesme*. Od muških zborova 8 harmonizacija hrvatskih narodnih pjesama, *Svijetla noć, Puno je vremena ...* Od dječjih zborova spomenimo 10 obradbi narodnih pjesama i *Dvije dječje humoreske*, na području solo-pjesme ciklus *Čežnja za dikom*, za bariton, *Tri narodne pjesme* za sopran, *Novi dan* za tenor i dr. Pozajić je pisao i scensku glazbu, npr. glazbu za dramu *Othello* i *Kralj Lear*, Budakovu *Mečavu* i dr.

Treba još reći, da je cijeli Pozajićev opus, kojim je obogatio hrvatsku glazbu, uglavnom bio pod utjecajem domaćeg glazbenog folklor. Svojim neumornim radom i stvaralaštvom obogatio je hrvatsku glazbenu kulturu.

Neka i ovaj skromni prikaz bude s naše strane priznanje i zahvalnost za sve ono što je kao umjetnik i čovjek učinio.

S. G.